

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER

A R R E S T

**nr.238.156 van 11 mei 2017
in de zaak A. 221.634/VII-39.931.**

In zake : de BVBA TRANSPORT FREDDY
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Donald Stockmans
 kantoor houdend te 1760 Roosdaal
 Ninoofsesteenweg 101
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de GEMEENTE ROOSDAAL

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 1 maart 2017, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van “[e]en beslissing genomen in datum van 29 augustus 2016 met als voorwerp ‘Transport Freddy Stevens bvba: ambtshalve oplegging bijzondere milieuvorwaarden een (lees: aan) de akteneming van de melding klasse 3 - inrichting gelegen Kerkveldstraat 11 [...]’” en “[e]en beslissing genomen in datum van 15 november 2016 met als voorwerp ‘Besluit houdende bestuurlijke maatregel navolgend aan het proces-verbaal (BR.64.56MILAMBT.03/2015) van vaststelling van een milieumisdrijf ertoe strekkende het bevel tot naleven van de akteneming van 26 juli 1999 en de ambtshalve opgelegde bijzondere voorwaarde, opgelegd door het college van burgemeester en schepenen op 29 augustus 2016, om het milieumisdrijf en de milieuhinder te beëindigen en de gevolgen ervan ongedaan te maken, ten laatste tegen maart 2017’”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Eerste auditeur Ronny Vercruyssen heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 4 mei 2017.

Staatsraad Peter Sourbron heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Yasmine Vuylsteke, die loco advocaat Donald Stockmans verschijnt voor de verzoekende partij, is gehoord.

Eerste auditeur Ronny Vercruyssen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoekende partij exploiteert een transportbedrijf te Roosdaal, Kerkveldstraat 11.

3.2. Bij besluit van 26 juli 1999 heeft het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Roosdaal akte genomen van de melding van de verandering van een klasse 3 ingedeelde inrichting, voortaan omvattende:

“- 3 trekkers en 4 opleggers gestald al dan niet in een overdekte ruimte, rubriek 15.1.1;

- de opslag van 12 500 l diesel in 2 bovengrondse dubbelwandige tanken, rubriek 17.3.6.1.b;
- één verdeelpomp, rubriek 17.3.9.1;
- de opslag van 400 l olie, rubriek 17.3.7.1;
- de lozing van bedrijfsafvalwater (hemelwater mogelijks bevuild met koolwaterstoffen na de olie-benzineafscheider), rubriek 3.1.1;
- het wassen van voertuigen, rubriek 15.4;
- volgende niet-ingedeelde inrichtingen zoals antigel tot 10 kg en de opslag van corrosief reinigingsmiddel tot 200 kg”.

3.3. Op 29 augustus 2016 neemt het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Roosdaal een besluit waarbij “met [het] oog op de bescherming van de mens en het leefmilieu in de directe omgeving” aan de verzoekende partij de volgende bijzondere milieuvorwaarden worden opgelegd:

- “- het verbod op het plaatsen van aanhangwagens met koelgroepen ten einde de geluidshinder veroorzaakt door de koelgroepen in werking op de directe omgeving te verhinderen. De maatregel dringt zich op omdat de exploitant er niet in slaagt om het bepaalde in artikel 5.15.0.6 van het Vlarem II na te leven;
- de te gebruiken oppervlakte voor het stallen van transporteenheden beperken tot het geasfalteerde deel vóór de voetweg (Molenweg) zodat het aantal beperkt blijft tot het aantal van 7 (zeven) waarvoor een recht op uitbating bekomen is op basis van de akteneming van 26 juli 1999. Dit beperkt ook de geluidshinder van aankomend en vertrekkend transport”.

3.4. Op 15 november 2016 richt de gemeentelijke toezichthouder een bevel aan de zaakvoerder van de verzoekende partij ertoe strekkende “de naleving van de regelgeving en de opgelegde bijzondere voorwaarden met spoed uit te voeren, ten laatste 1 maart 2017”. Dit bevel steunt op de motivering dat “de zaakvoerder nog altijd geen gevolg heeft [lees: geeft] aan het naleven van de wetgeving; het stallen van voertuigen en/of aanhangwagens in een aantal dat de draagkracht van het perceel overschrijdt; de ambtshalve opgelegde bijzondere milieuvorwaarden door het college van burgemeester en schepenen bij akteneming op 29 augustus 2016 en gelet op de opgestarte herlocalisatie”.

IV. Ontvankelijkheid van de vordering

4. Enkel in laatste aanleg en na uitputting van alle administratieve beroepen genomen administratieve rechtshandelingen, kunnen het voorwerp uitmaken van een beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State.

Tegen de aangevochten bestuurlijke maatregel van 15 november 2016 stond een administratieve beroepsprocedure open bij de bevoegde Vlaamse minister (artikel 16.4.17 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid).

De vordering is niet ontvankelijk in zoverre ze gericht is tegen de beslissing van de gemeentelijke toezichthouder van 15 november 2016.

V. Onderzoek van de vordering

5. Luidens artikel 17, § 1, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring en dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van het besluit *prima facie* kan verantwoorden.

Spoedeisendheid

6. Onder het opschrift “Moeilijk te herstellen nadeel” zet de verzoekende partij het volgende uiteen:

“[...] Zoals blijkt uit het hoger aangehaalde feitenrelaas is het bedrijf van verzoekster op voormeld adres Kerkveldstraat 11 te Roosdaal actief als transportbedrijf reeds sinds 1975 en dus reeds van voor de vastlegging van het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse (K.B. van 7 maart 1977)

[...] Niettegenstaande deze gegevenheid zag verzoekster zich veertig jaar later geconfronteerd met een proces-verbaal van bouw misdrijf in datum van

9 maart 2015.

[...] Verzoekster diende een regularisatie-aanvraag in, doch deze werd geweigerd. De beroepsprocedure hieromtrent is hangende voor de Raad voor vergunningsbetwistingen.

[...] Enkel een aantal klachten van buurtbewoners liggen aan de basis.

[...] Vervolgens is men verzoekster op milieuvlak beginnen ‘zoeken’.

[...] Verzoekster, de pesterijen van de bureu beu zijnde heeft er op een bepaald ogenblik voor gekozen om uit te zien naar een andere locatie, dewelke ze ondertussen heeft gevonden in de industriezone ‘begijnenmeers’ te 1770 Liedekerke. [...]

Aldus werd een grond aangekocht, werd dit terrein volledig ontdaan van het welig woelend onkruid.

Er werd ondertussen zowel een stedenbouwkundige vergunning als een milieuvergunning aangevraagd, doch een en ander is momenteel nog niet rond.

Pas als de vergunningen afgeleverd worden kan er daadwerkelijk begonnen worden met de aanleg van het terrein en de oprichting van noodzakelijke bouwwerken gestart worden.

De raadsman van verzoekster heeft trouwens concreet in zijn schrijven van 8 augustus 2016 aan het CBS te Roosdaal én aan de milieuambtenaar-toezichthouder medegedeeld dat men volop werk maakt van een herlocalisering doch dat er rekening moet mee gehouden worden dat deze ten vroegste eind 2017 een aanvang zou kunnen nemen.[...]

Blijkbaar weigeren verweerders met deze gegevenheid rekening te houden gezien de door hen genomen beslissingen, nu geëist wordt dat tegen uiterlijk 1 maart 2017 zich schikt naar de door het CBS opgelegde bijzondere voorwaarden.

Een van deze voorwaarden bestaat erin dat er geen aanhangwagens met koelgroepen mogen geplaatst worden, terwijl een groot deel van het transport bestaat in het gekoeld vervoeren van goederen.

Voor wat de aanhangwagens met koelgroep betreft zouden deze elders dienen geplaatst te worden. De vraag rijst echter waar?, nu de gemeenteraad van Roosdaal in zijn zitting van 24 november 2016 een aanvullend verkeersreglement betreffende het parkeerverbod van vrachtwagens in de onmiddellijke omgeving van het bedrijf van verzoekster, heeft goed gekeurd. [...]

Voor het overige zou op de terreinen van de maatschappelijke zetel enkel nog voor de Molenweg (voetweg)trekkers en opleggers geplaatst mogen worden, nl in totaal 7 eenheden.

Dit impliceert dat een maximum van 7 eenheden zouden geparkeerd worden in landelijk woongebied op de geasfalteerde oprit van het bedrijf.

Logischerwijze zou dit moeten leiden tot nog meer klachten aangezien een en ander zich pal aan de straatkant situeert tussen de woningen (!)

Als we het grondplan [...] er op nakijken is het bovendien zeer de vraag op welke wijze er op dergelijk beperkte oppervlakte 7 eenheden kunnen gestald worden, een en ander dan nog in de onmiddellijke omgeving van een bovengrondse vergunde mazouttank.

Dit is alvast geen probleem op het achterste gedeelte in woonuitbreidingsgebied en waar dus geen enkele woning staat.

[...] De bijzondere voorwaarden komen er dus op neer dat het bedrijf van verzoekster in de onmogelijkheid wordt gesteld haar vloot van trekkers en opleggers op het adres van de maatschappelijke zetel te stallen of in de onmiddellijke omgeving (zie parkeerverbod).

Nochtans is het onontbeerlijk dat de chauffeurs aldaar de nodige instructies krijgen en dat daar de administratieve formaliteiten geregeld worden.

[...] Het transportbedrijf van verzoekster stelt momenteel volgende personen tewerk:

- 13 vaste chauffeurs.
- 3 chauffeurs die werken met dagcontracten in drukke periodes en in het kader van de opvang van het weekendwerk.
- De zaakvoerder.
- 1 bediende.

[...] Verzoekster verkeert momenteel in de volstreekte onmogelijkheid en middelen om haar vloot aan trekkers en opleggers elders te stallen nu men zelfs kort na de bestuurlijke maatregel een parkeerverbod voor vrachtwagens door de gemeenteraad laat goed keuren.

Nazicht op 'google' leert ons dat standplaatsen voor vrachtwagens zo goed als onvindbaar zijn.

Verzoekster legt een offerte neer uitgaande van de N.V. CAMMAERT [...] waaruit blijkt dat de dagelijkse kost voor een trekker 10,00 EUR. bedraagt en voor een oplegger 15,00 EUR.

[...] Het transportbedrijf van verzoekster heeft 15 trekkers en 22 opleggers:

15 trekkers x 10,00 EUR. = 150,00 EUR.

22 opleggers X 15,00 EUR. = 330,00 EUR.

Bijgevolg komt men aan een totale dagelijkse stallingkost van 480,00 EUR exclusief B.T.W., hetzij op maandbasis maar liefst 14.400,00 EUR.

Rekeninghoudende met het feit dat de herlocalisatie ten vroegste over een tiental maanden voleindigd is brengt ons dit op het duizelingwekkend bedrag van 144.000,00 EUR.

Ondertussen loopt natuurlijk ook de kostprijs van de financiering van de nieuwe locatie.

De bestuurlijke maatregel afdwingen met ingang vanaf 1 maart 2017 betekent dan ook zoveel als de doodsteek voor het bedrijf van verzoekster, die zeker op geen enkele andere activiteit kan terugvallen.

Zeker in de transportsector met zijn torenhoge concurrentie kan men niet zomaar gedurende tien maanden een bedrijf op non-actief zetten om daarna de draad weer op te nemen.

De zogezegde lawaaihinder en milieuhinder dat het bedrijf beweerdelijk zou veroorzaken weegt zeker niet op tegen het torenhoog verlies voor verzoekster en het verlies van de werknemers hun job, nu het voortbestaan van het bedrijf zelf in het gedrang dreigt te worden gebracht.

Het staat dan ook vast dat ingevolge de bestreden beslissingen verzoeker een moeilijk te herstellen nadeel ondergaat, zodat de schorsing van beide beslissingen zich opdringt.

Immers wordt de activiteit van verzoekster op een definitieve wijze in gevaar wordt gebracht of minstens een belangrijk deel van haar activiteit, nu er blijkbaar een totaal verbod wordt ingesteld voor het stallen van koelwagens,

terwijl uitgerekend een groot deel van de activiteit van verzoekster bestaat in het transport van verse producten.

Minstens wordt hier het financieel evenwicht van het bedrijf in gevaar gebracht”.

Beoordeling

7. Een zaak is spoedeisend, en dus vatbaar voor beoordeling in kort geding, zodra de vrees voor schade van enig belang, of zelfs voor ernstige nadelen, een onmiddellijke beslissing wenselijk maakt. Het doel is dan ook het kort geding te hanteren wanneer het geschil niet met de gewone procedure binnen de gewenste tijdspanne opgelost kan worden.

De verzoekende partij moet daarbij concreet aantonen dat zij het resultaat van de procedure tot nietigverklaring niet kan afwachten op straffe van zich in een toestand te bevinden met onherroepelijke schadelijke gevolgen. Zij moet eigen, specifieke gegevens aanbrengen die in concreto aantonen dat de zaak spoedeisend is, gelet op de gevolgen van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

8. In randnummer 4 werd vastgesteld dat de beslissing van 15 november 2016 houdende het opleggen van een bestuurlijke maatregel niet op ontvankelijke wijze kan worden bestreden. Aan de tenuitvoerlegging van deze beslissing kan de verzoekende partij dan ook geen spoedeisendheid ontleen. Daarenboven blijkt uit de uiteenzetting van de verzoekende partij dat zij de nadelen die een schorsingsarrest moet afwenden, stoelt op de omstandigheid dat zij een transportbedrijf exploiteert met “15 trekkers en 22 opleggers” en een personeelsbestand van “13 vaste chauffeurs”. Blijkens de aktename van 26 juli 1999 heeft de verzoekende partij melding gedaan van de exploitatie van een transportbedrijf bestaande uit slechts “3 trekkers en 4 opleggers”. Artikel 4, § 2, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, in de op het geding toepasselijke versie, bepaalt dat “niemand [...], zonder daarvan vooraf melding te hebben gedaan, een inrichting die in de derde klasse is ingedeeld en

geen onderdeel is van een inrichting die in de eerste of tweede klasse is ingedeeld, [mag] exploiteren of veranderen”. Het streven om een bestaande onwettige situatie in stand te houden, vormt geen aanvaardbare rechtvaardiging voor een spoedeisende behandeling van de zaak.

De zaak is niet spoedeisend.

9. Er is bijgevolg niet voldaan aan een van de voorwaarden van artikel 17, § 1, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State. Dit volstaat om de vordering tot schorsing te verwerpen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt de vordering.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing, begroot op 200 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van elf mei tweeduizend zeventien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Peter Sourbron,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	

Elisabeth Impens,	griffier.
-------------------	-----------

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Peter Sourbron